

D E N Í K.

Polský návrh zákona o organizaci vězeňství. Po osnově trestního zákona a řádu přichází polský návrh zákona o organizaci vězeňství z 9. června 1925. Jeho účelem je především sjednotění vězeňství. Systému trestního se návrh nedotýká, takže může vstoupiti v platnost ještě dříve než osnova trestního zákona. Návrh dělí trestní ústavy podle počtu vězňů na 3 třídy: ústřední vězení I. třídy o větším počtu vězňů než 450, vězení II. třídy u krajských soudů se 150—450 vězni a ostatní vězení III. třídy. Vězeňská organizace je v zásadě neodvislá od organizace soudní. Veškeré trestní a polepšovací ústavy jsou po vzoru ruském přímo podřízeny ústřednímu úřadu (ministerstvu spravedlnosti), který v nich vykonává dozor prostřednictvím krajských inspektorů (při ministerstvu spravedlnosti); ministr spravedlnosti může však dozor nad ústavami nižší třídy svěřiti přednostovi ústavu I. třídy. Státní zástupce dozírá jen na to, aby výkon trestu děl se podle zákona (nadzor penitencjarny). Ostatní ustanovení návrhu dotýkají se vězeňské práce, náboženství a vyučování, stravování vězňů, oděvu a ubytování, styku vězňů s vnějším světem a disciplinárních trestů. Trest tvrdého lože se připouští jen do jednoho týdne, samovazba jen do 14 dnů, temnice jen do 2 dnů. Vězeň může si stěžovati do disciplinárního trestu k státnímu zástupci při krajském soudě. Stížnost nemá odkladného účinku. — V polské osnově zákona o organizaci vězeňství spatřujeme další uplatňování správné zásady, která byla přijata většinou novodobých zákonodárných návrhů, že též výkon trestu jest upravití zákonem. Stejně jako nedávno v Rusku, byla k tomu účelu zvolena forma zvláštního zákona.

Dělnické zákonodárství. — Rudolf Tayerle: Zákony o dovolených zaměstnanců. Nákladem Odborového sdružení československého. Praha 1925, str. 30 — 16ⁿ. Cena Kč 2.50. K výkladu zákona ze dne 3. dubna 1925, č. 67 sb. z. a n., o placené dovolené je připojeno úplné znění tohoto zákona, dále text zákona ze dne 1. července 1921, č. 262 sb. z. a n., o placené dovolené pro dělníky při dolování na vyhrazené nerosty, ustanovení zákona ze dne 16. ledna 1910, č. 20 ř. z., o služební smlouvě obchodních pomocníků a jiných zaměstnanců v podobném postavení, vztahující se k dovolené a konečně i ustanovení zákona ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z., o služebním poměru státních úředníků a zřízenců (služební pragmatika), o dovolené.